

‘LikeMe’ koppelt selfie-cultuur en narcisme

Social media kunnen je veel tijd kosten. Maar ze kosten niet alleen veel tijd, ze beïnvloeden je ook sterker dan je denkt, zegt Nicolas van Amerom.

Recensie

Ineke Evink

Nicolas van Amerom, voorganger van de Evangelische Gemeente De Salvator in Leeuwarden, schreef het boek *LikeMe, Jezus volgen in een Selfie cultuur*. De selfie-cultuur is dan de cultuur waarin je voortdurend en obsessief met jezelf bezig bent. ‘We willen gezien en leuk gevonden worden. Het draait vooral om het ik, waardoor online kijken belangrijker wordt dan offline nabijheid en het aangaan van echte verbinding.’

Van Amerom wil praktische en Bijbelse handvatten geven aan jongeren om hen te helpen ‘met de wisselende emoties die door een digitaal tijdperk en *social media* aan het licht komen’. Het resultaat is een mix van psychologische inzichten, praktische tips en Bijbelstudie.

De zorgen van Van Amerom zijn terecht. Als 17 procent van de jongeren verslaafd is aan de computer – echt verslaafd, inclusief onthoudingsverschijnselen, en als het zelfbeeld van jongeren wordt bepaald door wat anderen op Twitter, Snapchat en Instagram van hen vinden, dan is dat zeker een probleem. Het is op zich niet nieuw, maar het wordt

door *social media* wel flink uitvergroot en versterkt.

Van Amerom koppelt de selfie-cultuur aan narcisme. Dat is een beetje link. Narcisme is een serieuze diagnose, maar ook een modewoord. Dat deze cultuur narcistische trekken heeft, is zeker waar. Van Ameroms remedie: ‘Ontwikkel oprechte interesse voor mensen’. En dat doe je ‘door te kijken naar wat Jezus voor mij en de wereld aan het kruis heeft gedaan’. Wat meer aandacht voor de eenzaamheid en de angst te falen die schuil kunnen gaan achter al die mooie zelfpromotie was op zijn plaats geweest.

‘Maak plaats voor authenticiteit’, is een andere aanbeveling. Maar wat is authenticiteit precies? Daaraan bevestelt Van Amerom verder nauwelijks aandacht. Ook wordt geadviseerd: ‘kies voor integriteit’, ‘ontdek het geheim van tevredenheid’, ‘reageer in een tegenovergestelde geest’, ‘geef de selfie controle op’. Het is allemaal waar, maar het graaft niet heel diep. Gelukkig zijn de tips goed toe te

passen, ook al liggen ze vaak erg voor de hand.

Verslaving aan games of porno is een van de beruchtste neveneffecten van internet. *LikeMe* vervalt nogal eens in gemakzuchtige redeneringen: ‘Ten diepste geldt ook hier: Like me! Iedereen wil graag geliket worden maar we zoeken het vaak in de verkeerde hoek’. Zo lijkt het af en toe alsof Jezus volgen pas echt moeilijk is geworden sinds de selfie-cultuur is ontstaan. De vraag *What would Jesus do* is hier vertaald in: zou Jezus ook gebruik maken van *social media*? Met zo’n vraag kun je alle kanten op maar hij brengt je niet altijd even ver, vergelijkbaar met de vraag: zou Jezus autorijden als hij nu op aarde rondliep? Tja...

LikeMe is een poging jongeren te helpen, maar het zal voor veel jongeren niet genoeg zijn. Daarvoor blijven de inzichten en de adviezen te veel aan de oppervlakte en geeft het boek te simpele antwoorden. Dat bezorgdheid nutteloos is, weet iedereen wel. Dan kun je niet volstaan met ‘wees niet bezorgd’. Daarbij verwijzen naar

Jezus maakt de indruk van een grote-sprongen-snel-thuis-theologie.

Maar dat wil niet zeggen dat er geen goede tips in staan. Het is een goed idee te kijken naar wat je zwakke kanten zijn of om na te gaan waar bij jou verslavingen op de loer kunnen liggen en te kijken wanneer je het meest kwetsbaar bent voor verleidingen. De suggestie ‘Ontdek het patroon van je verleiding en bepaal vooraf een strategie’ kan best werken als je problemen niet al te groot zijn. Een cyber-sabbat kan ook een goed idee zijn om los te komen van de voortdurende zuigkracht van *social media*.

▶ LikeMe. Jezus volgen in een Selfie cultuur. Nicolas van Amerom. Uitgeverij Scholten. 14,95 euro

